

امیرعباس قدمگاهی، ۱۴۰۳

بررسی قانون حمایت از خانواده (جوانی جمعیت در مناطق مختلف) مصوب ۱۴۰۰، از منظر آسیب شناسی اجتماعی

دولت با هدف افزایش جمعیت قانون جوانی جمعیت را به تصویب رسانده است در این قانون استثنایی اعم از تنبیهی و تشویقی با هدف افزایش جمعیت و تسهیل روند باروری در نظر گرفته شده است. در این پژوهش قانون جوانی جمعیت را از منظر آسیب شناسی اجتماعی مورد تحلیل و بررسی قرار می‌دهم. هدف اصلی از پرداختن به این موضوع شناخت تبیین ناشی از اعمال این قانون بر اجتماع با هدف کاهش آسیب‌های آن می‌باشد. از آنجاییکه مباحث مربوط به فرزندآوری جزء مهمترین مباحث در حوزه حقوق محسوب می‌شود تبیین ابیاد حقوقی و اجتماعی آن از اهم تزیادی برخوردار است. روش پژوهش در این پایان‌نامه به صورت توصیفی تحلیلی می‌باشد و در گردآوری مطالب از ابزار کتابخانه‌ای استفاده شده است. در نهایت با توجه به مطالب ارائه شده می‌توان گفت که این قانون نمی‌تواند محقق کننده هدف اصلی قانونگذار مبنی بر تشویق والدین به فرزندآوری باشد چراکه زیرساخت‌های اصلی و الزامات مانند مسائل فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی جهت افزایش جمعیت فراهم نیست علاوه بر آن برخی از قواعد مندرج در این قانون خود زم‌نهادن ساز بروز ناهنجاریها و جرایمی می‌شود که تبیین اجتماعی جبران ناپذیری را به همراه دارد. استثنای تشویقی ق‌د شده در طرح جوانی جمعیت صرفاً برای اقشار ضعیف و محروم کارآمد است و نمیتواند تأمین کننده نیازهای خانواده‌های پرجمعیت در سطوح متوسط و بالای فرهنگی و اقتصادی باشد. در نظر گرفتن برخی از امتیازات مانند اعطای زم‌ن، خانه‌های سازمانی و یا اولویت در خرید اتومبیل و... از جمله مصادیق مهمی است که عدم کارایی طرح مزبور را به چالش میکشد دولت باهدف افزایش نرخ زادوولد باید بسترهای اقتصادی و فرهنگی الزام را برای والدین در جهت ترغیب ایشان به فرزندآوری فراهم نماید تا خانواده‌هایی با سطح فرهنگی و درآمدی بالاتر جهت افزایش فرزندآوری ترغیب شوند.

کلیدواژه‌ها: واژگان کلیدی: آسیب اجتماعی، طرح جوانی جمعیت، فرزندآوری، افزایش جمعیت

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۴۲۹۰۰۹۴۰۵۹۰۴۰۹۹۰۳۶۱۶۲۹۳۲۷۲۸

تاریخ دفاع: ۱۴۰۳/۱۲/۱۵

رشته‌ی تحصیلی:

دانشکده:

استاد راهنما: دکتر غلامرضا فدائی شهری

Thesis:

Examining the family protection law (youth of the

population in different regions) approved in 1400, from the perspective of social pathology

The government has approved the Population Youth Law with the aim of increasing the population. This law includes policies, both punitive and incentive, with the aim of increasing

the population and facilitating the fertility process. In this study, we analyze and examine the

Population Youth Law from the perspective of social pathology. The main purpose of addressing this issue is to understand the consequences of applying this law on society with the aim of reducing its harm. Since issues related to childbearing are considered among the most important issues in the field of law, explaining its legal and social dimensions is of great

importance. The research method in this thesis is descriptive-analytical and library tools were

used in collecting the materials. Finally, according to the materials presented, it can be said that this law cannot achieve the main goal of the legislator to encourage parents to have children because the main and necessary infrastructures such as cultural, economic and social

issues are not provided for increasing the population. In addition, some of the rules contained

in this law themselves create the basis for the emergence of abnormalities and crimes that have irreparable social consequences. The incentive policies stipulated in the Youth Population Plan are only effective for the weak and deprived classes and cannot meet the needs of large families at medium and high cultural and economic levels. Considering some privileges such as granting land, institutional houses or priority in purchasing cars, etc. are among the important examples that challenge the ineffectiveness of the aforementioned plan.

With the aim of increasing the birth rate, the government should provide the necessary economic and cultural conditions for parents to encourage them to have children so that families with a higher cultural and income level are encouraged to increase their childbearing.